

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386 י"ז. תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרם" • מורפס בן, הרפום החדש "בע"מ, תל אביב, רחוב בן אכילנדור • הפצה: "גד" בע"מ • גזופות: "צניקוגרפייה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

כשהם מתכוננים בי בעיניים נדהמות. ביקשו מראה ובחנו את עצמם (בעיקר הוטרוו הכנות מהכינוי, שמנים). לאחר מכן הפטיר גיצן: לא ראוי לתגובה! ואומנם — כך הוא. השיגאה אינה ראייה לתגובה. השוא — עיור. וכבר נאמר: "למשטינים..." וגו'.

אבל מה ששייך לאיך אנחנו נראים בעיני עצמנו: האם אנחנו מתקשטים ב"נצות שאיננו רואים הן? בהחלט! או בואו נביט במראה בעינים פקוחות, ול פחות נדע בדיוק: כאלה אנחנו! בלי שום צידוקים ותירוצים. אולי לא פחות טובים מאחרים.

אורי: "אינני רואה כל צורך להת" רגש מאיוולת זו. לא כתבה מסוג זה תזיק לנו. כבר נכתבו דברי פלסטר ו" שיגאה פיקחיים יותר. אני פתוח לביקור רת על דרכנו, ומצפה לה. יש בדרכנו הרבה עשבים שוטים, אך עדיין רב ה" חיוב על השלילה בחיינו. תשובתנו תהיה המשך העשייה, למורת־רוחם של התנים המייללים."

עורד: "...כחלק מקבוצת הנוער ש" הוזכרה כאן, איני מרגיש את עצמי שמן (57 ק"ג), אדיש — אולי, ובשום פנים ואופן לא מטומטם. ובהתחשב ברמת ה" מאכלים — גם לא שבע. אבל גם איני מרגיש את עצמי אדם עליון על שום אדם שלא פגשתי רק בגלל שגולדתי בקיבוץ והוא בעיירת־פיתוח. לא, אינני גר בסביון וגם אינני חושב את עצמי הטוב שבאדם, אך ללא ספק אני טוב מספיק להימנע מהשיגאה הטוטאלית ש" נעשתה ברשימה ה"סאטירית" שאליה הת" בקשתי להתייחס, ההכללות שאני מבצע הן לרוב עדינות יותר."

ענבר: "...חבל, חבל שהעתונות ה" ישראלית מצופת בכתבות ורשימות ש" מסרתן — יצירת אוירה שלילית. חבל שכאשר עיתונאי מביע את דעתו הוא חייב לתבל אותה בפניגילשון למיניהן, כדי שיוכל לגמור את החודש על הצד הטוב ביותר ועם הרבה סיפוק. וחבל, וזה אולי הכי חבל, שאנחנו, הנוער הקי" בוצי האדיש, המטומטם, השבע והשמן לא עושים רגע, חושבים" אולי באמת יש משהו ב... אולי זה בגלל שנוצות־הטוטם שלנו הן בינתיים רק פלומה... וזה בערך מה שיש לי להגיד נגד."

עורא: "אני חושב שקובי ניב הוא לא

לצאת מבית־החולים איכילוב בצהרי היום הראשון בשבוע שעבר. אל מעט ידידיו האישיים של סטאשר, שבאו לחלוק לו כבוד אחרון. הצטרפו גם מאיר דורון ושלמה סתר. הם יצאו עם המלווים גם לבית־המונות בחולון, שם עמד סטאשר להיקבר.

תוך ציפייה לתחילת הטכס שותח דורון עם בנו ובתו של סטאשר, שהגיעו מ" ארצות־הברית להלוויית אביהם. הם לא ידעו פרטים רבים על אביהם. כיוון שאת מרבית שנות חייהם בילו במוסדות, הרחק ממנו. אבל הבן, ספטאן סטאשר (הוא שינה את האות האחרונה בשם־המישפחה לא אביו) התוודה: "חבל שמאיר לנסקי לא על להלווייה. הוא היה ידיד טוב מאד של אבא."

ימים מעטים אחר־כך הסתבר מדוע לא יכול לנסקי להגיע להלווייתו של ידידו. הוא נקרא לשמש כעד מרכזי בחקירה חדשה, הנוגעת לסינדיקאט־הפשע האמ" ריקאי.

כאשר החל מסע ההלווייה יוצא לדרכו.

מאיר דורון משמאל כהלוויית ג'ו סטאשר
סגוף חובק עולם

קובי ניב

שתי ידיעות קטנות, שהתפרסמו ביום השלישי בשבוע שעבר בעיתוני ה"צהריים, היו יוצאות־דופן. שתיהן עסקו באותו נושא וסיפרו על מאורע שהת" רחש בישראל. אבל את הדיווח על אותו מאורע קיבלו גם הצהרונים מסוכנות ידיעות זרה, שהפיצה את ידיעותיה מ" מרכזה בארצות־הברית.

היו אלה הידיעות שסיפרו על הלווייתו של ג'ו (דוק) סטאשר — מי שהיה בשעתו מראשי המאפיה היהודית בניו יורק ובקליוולנד — שנערכה יומיים קר דסלכן בניציה ובמעמד מלווים מעטים, בבית־הקברות בחולון.

אברהם רותם, סופר מעריב, פירסם את הידיעה לא כאתח שהגיעה אליו ב" אמצעות סוכנות־הידיעות. "נודע לי" כתב בעיתונו, מבלי לציין מניין וכיצד נודע לו הדבר. הוא רק הוסיף את תגובתו של מנהל החברא־קדישא בתל־אביב, שהכחיש מכלול כל אילו הובא סטאשר, שגופתו הוטסה ממינכן, מקום שם נפטר, לקבורה בבית־העלמין בחולון.

ידיעות אחרונות, לעומת זאת, ציין כי מקור הידיעה על קבורתו החשאית של סטאשר, שנערכה בישראל, הוא סוכנות ידיעות זרה, שכחבה שותח "עם אחד המשתתפים בהלווייה". שני הצהרונים לא דיווחו לקוראיהם כי בידיעה המקורית נאמר שהיא מבוססת על

ג'ו סטאשר נקבר ולון כיוסף שטאכער

אברהם רותם
ליקור קצר בנרמניה המער" בית.
אורנו הגיע לישראל ביום א' כשעל הארון רשום השם יוסף שטאכער, בשם זה גם נקבר. לווייתו יצאה מבית הלוויית העירוני כרחוב דפנה בתל אביב באותו יום, בשעה 2 אחר הצהריים.

הידיעה ב"מעריב" לכתב, נודע"

עדותו של כתב השבועון העולם הזה, שהיה העיתונאי היחיד שנכח בהלווייה. בעשרות עיתונים ברחבי העולם, ובעיקר בארצות־הברית, שמצאו לנכון להביא ל" קוראיהם ידיעה זו, היא פורסמה במלואה, למרות שהשם העולם הזה אינו אמר דבר למרבית קוראיהם. אבל בארץ, ממ" שכים שלא לפרגן.

שידורי־ישראל, לעומת זאת, היו קר רקטיים. אנשי מחלקת־החדשות, שקיבלו את דיווח סוכנות־הידיעות, התקשרו עם המערכת, הספיקו לשדר עוד במהירות הצהריים של מאגזין־החדשות ראיון עם מאיר דורון, כתב העולם הזה, שיחד עם צלם־המערכת שלמה סתר השתתף בהל" ווייתו של סטאשר.

הסיפור המלא על מותו של סטאשר ועל הלווייתו, התפרסם עוד באותו ערב, ב" הלווייתו.

גיליון העולם הזה של השבוע שעבר, זה המקום לציין שלמחרת היום, כאשר פיר" סס ידיעות אחרונות כתבה נרחבת גר" ספת על הלווייתו של סטאשר, הובאו בה קטעים מסיפורו של מאיר דורון, תוך הת" ייחסות לעובדת היותו מקור־המידע ה" בלעדי על מה שאירע בהלווייה.

המאורע עצמו לא היה סנסציוני או מרעיש במיוחד, וגם לא בעל חשיבות מיוחדת, אבל זהו סיפור אופייני על גיל גוליה של ידיעה דרך העולם הזה, עד שהיא חובקת עולם.

לנו, במערכת, נודע על מותו של סטאשר מפי כתב רשת־טלוויזיה אמרי קאית שטילפן מחול. בפי האיש היתה הידיעה כי סטאשר נמצא מת במלון שר" תון במינכן, וכי בחברתו שהתה לפני מר" תו צעירה ישראלית בת 18. מכיוון שהיתה זו ידיעה בעלת משמעות לגבי רשת־הטל" וויזיה האמריקאית, ביקשו אנשיה לקבל פרטים נוספים על חייו של ג'ו סטאשר בישראל בתריסר השנים האחרונות, מאז הפך אזרח ישראלי.

כיוון שהעולם הזמ היה העיתון היש" ראלי שפירסם בשעתו את המידע המקיף ביותר על מעשיהם של אנשי סינדיקאט הפשע האמריקאי לשעבר בישראל, היה זה אך טבעי שהכתב פנה דווקא אלינו בבקשה לקבל מידע נוסף.

סייענו לו ככל יכולתנו. אז גם הפכה הידיעה נושא לסיפור עבור העולם הזה. תוך ניסיון לגלות מי היתה הישראלית הצעירה שנמצאה בחברת סטאשר במינ" כן בשעות־חיי האחרונות, נודע לנו כי דרך־מיקרה כי ארונו של סטאשר הגיע בשם דבוי לארץ, וכי הלווייתו עומדת

מימין לשמאל: בתו של עו"ד פיקל; יוסקה שיי, שומר ראשו של לנסקי לשעבר; וסטפן סטאשר, בנו של ג'ו סטאשר.

הסתבר שאין מניין גברים במקום. בנו של סטאשר הציע לכתב ולצלם העולם הזה להצטרף למניין, בתנאי אחד: "שלא יהיו צילומים". דורון וסתר לא הסכימו לתנאי זה. אז הוועקו אנשים נוספים ל" מניין, וצלם העולם הזה יכול היה לצלם את הטכס המזור מרחוק.

כשם שסוככו עליו בחייו, להרחיקו מ" עתונאים ולמנוע את צילומיו, כך גם ב" מותו סירבו ידידיו המעטים להתיר לצלם את הטכס. אולי מפני שהם עצמם לא רצו להופיע בצילומים. כך צולמו כל הת" מונות בהסתר.

דיווחן על ההלווייה הסודית לאיש סוכנות־ידיעות אמריקאית. הידיעה עש" תה דרכה לארצות־הברית, חזרה משם לישראל, ורק כך נודעה גם לעיתונות הישראלית ולשידורי־ישראל.

יש מוספר נושאים במדינה, שבכל עת שיימצא מי שיעז לגעת בהם מחדש, מובטח לו גל של תגובות. פרשות רצה ארלוזורוב או אלטלנה, שייכות לנושאים אלה. גם ביקורת על התנועה הקיבוצית מובטח לה שתעורר בכל פעם סערת רעות מחדש.

לפני שבועות אחדים הביע קובי ניב, במדורו, את דעתו על רמת־התיים של בני־הקיבוצים בישראל. השיגאה עוררה שפע של תגובות בכתב, שכמה מהן פור" סמו מאז במדור המיכתבים למערכת. לא היו אלה התגובות היחידות.

בקיבוץ, בטאון הקיבוץ־המאוחד, פיר" סם בתגובה לו רשימתו של קובי ניב רשימה תחת הכותרת, "יללת התנים נמ" שכת", המבוססת על דיברי חברים ש" התפרסמו בעלון קיבוץ מלכיה. הנה כמה קטעים מדיברי חברי מלכיה.

אורה: "את מאמר־השיטנה של קובי קראתי, להנאתי לילדי (קביצת), אלון" — השמנים, האדישים, השבעים והמטומטי מים. הנגיית מאד לכנותם בכינויים אלה,

קובי ניב
להרגיו ולעורר מחשבה

חכם... מכיוון שמכל אותה רשימה נהדרת נודף הריח הנורא של ההכללה. ההכללה היא אם כל חסאת. אות־הקיבוץ הבלוט ביותר על מצעם של הלא־חכמים: כלל הנוער הקיבוצי, השמן, האדיש והמטומטם... נו, באמת. יש אולי אחד, שניים יוצאי־דופן. יש להגיח שגם בקיבוצים אחרים עוררו רשימתו של קובי ניב תגובות ושיחות. היה בה אולי כדי לעורר למחשבה ולביקר רת עצמית, כפי שמשמע מדיברי חברי קיבוץ מלכיה. ואם כך קרה — הרי כבר השיגה את מטרתה.

Handwritten signature or text at the bottom left of the page.